

Chương 215: Reinhardt Nằm Liệt Giường (2) - Cảm Xúc Ghen Tị Trong Tim Mỗi Người

(Số từ: 4631)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:58 PM 30/04/2023

—Ban đêm.

Ellen đã hoàn thành bài tập của mình trong phòng tập. Sau đó cô đi đến nhà hàng.

Cô không nói nên lời.

Reinhardt vừa mới đến Ký túc xá của Orbis Class và chiến đấu với các sinh viên của họ, và hơn thế nữa, anh ấy đã chiến đấu với một senpai và sau đó bất tỉnh sau khi ép bản thân sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Anh ấy đã bất tỉnh trong bốn ngày.

Khi Reinhardt tỉnh dậy, mọi lo lắng trước đó của cô đều tan biến.

Reinhardt còn sống. Anh ấy đã an toàn. Cô không phải lo lắng nữa.

Ngay sau khi cô ấy cảm thấy nhẹ nhõm, cô ấy đã trở nên tức giận.

Ellen đã rất tức giận đến mức khó có thể chịu đựng được đối với cô ấy. Cô và Reinhardt đều phải trả giá cho những toan tính vụng về.

Tuy nhiên, cô ấy đã rơi vào tình huống nguy hiểm đến tính mạng, trong khi Reinhardt chỉ cãi nhau với một sinh viên năm trên.

Ellen không thể nghĩ ra lý do nào để anh ta làm điều điên rồ như vậy trong tình huống như vậy.

Ellen có rất nhiều điều muốn nói với Reinhardt.

'Tại sao cậu lại vội vàng như vậy? Tại sao cậu luôn chọn làm những việc nguy hiểm như vậy?

Từ nay đừng bao giờ làm thế nữa.'

'Tớ luôn cảm thấy như mình sắp chết khi nhìn thấy cậu như thế này.'

'Tớ cảm thấy như mình sắp chết, không phải cậu, khi tớ thấy rằng cậu không tỉnh dậy.'

Nếu Ellen nói những điều đó, Reinhardt có dừng lại không?

Cô không biết, nhưng đó là điều Ellen muốn nói với anh. Reinhardt có thể kiềm chế không làm những điều nguy hiểm đó dù chỉ một chút không?

Mục đích của việc làm đó là gì? Tại sao anh lại làm quá lên như vậy?

Ellen chỉ có thể nghĩ đến một điều.

Kể từ Darklands, khoảng cách giữa họ ngày càng lớn hơn. Cô ấy đã học được cách [Tăng cường sức mạnh ma thuật], và trong khi Reinhardt cũng trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều, thì sự khác biệt

tuyệt đối về sức mạnh của họ thậm chí còn lớn hơn.

Vì vậy, anh ấy thậm chí còn yêu cầu cô ấy dạy anh ấy cách sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật]. Nó không hiệu quả, nhưng dù sao thì cô ấy cũng đã cố gắng ép buộc. Tuy nhiên, điều khiến Ellen thất vọng không phải là Reinhardt không thể làm được mà là cô không thể dạy anh ta đúng cách, nhưng cô vẫn cố gắng làm điều đó.

Vì vậy, đó là lý do tại sao Reinhardt làm điều gì đó liều lĩnh một lần nữa? Có phải anh ấy nghĩ rằng mình có thể đạt được điều gì đó nếu làm điều gì đó như thế bởi vì anh ấy đã thức tỉnh [sức mạnh siêu nhiên] của mình bằng cách làm một việc liều lĩnh?

Reinhardt làm thế vì anh ta muốn đi theo Ellen, người đã trở nên quá mạnh mẽ.

Ellen cho rằng đó là lý do khiến Reinhardt thiếu kiên nhẫn.

Cậu không cần phải làm một cái gì đó như thế.

Có phải Reinhardt không muốn xa Ellen?

Nếu cô ấy nói theo cách đó, Ellen có thể hiểu được sự thiếu kiên nhẫn của Reinhardt ở một mức độ nào đó. Cô tức giận, nhưng bằng cách nào đó cô có thể chấp nhận điều đó.

Như vậy...

Khi đến nhà bếp của phòng ăn, Ellen chộp lấy một con dao.

Người ta luôn nói rằng cô ấy đã ăn quá nhiều, tuy nhiên Ellen biết rằng Reinhardt cũng ăn rất nhiều. Thứ gì đó giống như cháo mà họ có trong phòng hồi sức sẽ không đủ cho anh ấy—cô ấy sẽ làm một thứ gì đó.

*tok, tok, tok, tok

Ellen sử dụng con dao mà không nói gì. Cô cắt một ít rau và thịt gà.

Cô nghĩ rằng Reinhardt có thể khó cử động quai hàm, vì vậy cô chỉ sử dụng phần thịt chân và đùi mềm. Cô cắt nó nhỏ hơn bình thường một chút để anh không phải nhai nhiều mới nuốt được.

Trước đây, cô không biết nấu ăn hay bất cứ thứ gì tương tự.

Không cần thiết phải làm vậy.

Ở nhà, cha mẹ cô chuẩn bị bữa ăn cho cô, còn ở Temple, đó sẽ là đầu bếp. Nếu Ellen đói giữa các bữa ăn, chỉ cần ăn một chút đồ ăn nhẹ là đủ.

Các loại bánh mì, thịt khô, xúc xích và bánh quy.

—Những thứ đó là đủ cho cô ấy.

Tuy nhiên, chúng không làm cô hài lòng nữa. Khi Reinhardt thỉnh thoảng không thể nấu bất cứ thứ gì cho cô ấy, cô ấy không muốn cho những loại đồ ăn nhẹ đó vào miệng nữa.

Ellen đã mệt mỏi với họ.

Những lúc đó, Ellen sẽ tự nấu ăn hoặc không ăn gì cả. Tuy nhiên, khi Reinhardt không ở bên, nhiều khả năng cô ấy sẽ không ăn gì.

Cô ấy thường ngồi trong góc nào đó một mình và ăn nhiều thứ khác nhau, nhưng giờ cô ấy chỉ có một mình...

Ellen cảm thấy hơi...

Cô đơn.

Không, tôi không cảm thấy cô đơn, tôi chỉ thấy buồn chán thôi. Ellen sửa lại.

Ellen không còn ăn một mình nữa.

Cô ấy không biết nấu ăn và không có lý do gì để cô ấy học nó trước đây.

Tuy nhiên, cô đã học được.

Ellen đã học được rất nhiều điều khi quan sát qua vai anh ấy vì Reinhardt đã trêu chọc cô ấy rất nhiều rằng cô ấy cũng nên nấu một ít thức ăn và phục vụ sau thay vì chỉ ăn thức ăn của anh ấy.

Ellen khéo léo và có trí nhớ tốt - đó là lý do tại sao cô ấy biết nấu hầu hết các món ăn mà Reinhardt làm cho cô ấy. Đôi khi cô ấy sẽ tự làm chúng.

Có một số việc cô có thể làm mà không cần phải cố gắng. Ellen đã có thể mang lại những kết quả đó vì thông số kỹ thuật tuyệt vời của cô ấy.

Nấu ăn không phải là một ngoại lệ đối với tài năng của Ellen.

Thành thật...

Khá thẳng thắn...

Ellen nghĩ rằng cô ấy thậm chí còn nấu ăn giỏi hơn Reinhardt.

Ellen có thể làm những thứ mà cô ấy chưa từng thấy trước đây, nhưng cô ấy có thể tưởng tượng làm thế nào cô ấy có thể làm cho món ăn ngon hơn nữa sau khi xem cách Reinhardt làm chúng.

Cô thậm chí không cần phải cố gắng để biết.

Reinhardt nấu ăn bằng cách đo lường gia vị và nguyên liệu một cách mơ hồ, vì vậy đã học được cách dự đoán nên thêm bao nhiêu gia vị để món ăn ngon hơn nữa.

Vì vậy, sau khi xem Reinhardt nấu một món ăn, cô ấy đã có thể nấu món đó ngon hơn nữa.

Tuy nhiên, Ellen thường không buồn cầm con dao trên tay.

Khi Reinhardt gắt gỏng và ép cô ấy làm điều đó, cô ấy sẽ không làm cho nó hoàn hảo - hơi nhạt nhẽo, hơi mặn.

Hoặc cô ấy có thể cố tình bỏ qua một thành phần cốt lõi.

Ellen sẽ cố tình làm những điều đó.

Reinhardt sau đó sẽ hỏi cô ấy tại sao cô ấy không thể làm được điều đó trước khi tự mình sửa nó.

Ellen biết rằng những gì cô ấy đang làm có thể bị coi là xấu, nhưng cô ấy không có ý định xấu.

Cô ấy chỉ nghĩ rằng nếu cô ấy làm tốt hơn Reinhardt và anh ấy phát hiện ra, thì anh ấy sẽ không muốn nấu ăn cho cô ấy nữa.

Ellen ý thức được rằng đó chỉ là những suy nghĩ non nớt và điều đó khá thô lỗ.

Tuy nhiên, Ellen biết Reinhardt ở một mức độ nào đó.

Nếu cô ấy nấu ăn ngon hơn anh ấy, điều đó sẽ làm tổn thương lòng kiêu hãnh của Reinhardt. Cô thường thấy Reinhardt bĩu môi và cầu nhàu với chính mình khi anh nấu món gì đó cho cô trong bếp.

Anh ta giả vờ không thích và cảm thấy khó chịu vì điều đó.

Tuy nhiên, khi Reinhardt nghĩ rằng cô ấy không nhìn, anh ấy sẽ mỉm cười trong khi nấu ăn.

Ellen biết rằng anh ấy thích nấu ăn.

Nếu anh ấy phát hiện ra rằng cô ấy thực sự nấu ăn giỏi hơn anh ấy, điều đó sẽ lấy đi tất cả niềm vui mà Reinhardt cảm thấy khi anh ấy nấu ăn — Ellen biết điều đó rất nhiều.

Reinhardt tin rằng bản thân đang trả công cho Ellen để học kiếm thuật từ cô. Tuy nhiên, nếu hóa ra cô ấy không chỉ giỏi hơn anh về kiếm thuật mà còn giỏi nấu nướng, điều đó có thể khiến anh bị tổn thương.

Ellen muốn để lại cho Reinhardt một thứ mà anh giỏi hơn cô.

Cô hy vọng rằng làm như vậy sẽ giữ được niềm vui của Reinhardt.

Đó là lý do tại sao Ellen không bao giờ cầm dao đúng cách khi nấu ăn trong bếp.

Ellen vẫn chưa biết cách cư xử đúng đắn với mọi người, nhưng khi nói đến Reinhardt, cô ấy dường như đã tìm ra một số điều để hòa thuận với anh ta. KHÔNG.

Trên thực tế, đó có thể không phải là lý do tại sao anh ấy thích nó.

Chỉ vì.

Có những lúc Reinhardt cũng chỉ nấu ăn cho riêng mình.

Reinhardt sẽ luôn tự nấu ăn. Nếu muốn ăn thêm, anh ấy sẽ vừa quay vào bếp vừa trách móc cô ấy quá háu ăn.

Nếu có món gì mà cậu ấy nói muốn ăn, cậu ấy sẽ đi vừa nấu nó vừa càu nhàu.

Nếu không thể nấu được vì không có nguyên liệu, anh ấy sẽ yêu cầu nhân viên bổ sung nguyên liệu và sẽ nấu vào ngày hôm sau.

Chà, anh ấy dường như thích nó mà không có lý do cụ thể.

Sẽ ngon hơn nếu Ellen tự làm, nhưng sau đó anh ấy sẽ không miễn cưỡng hỏi cô ấy muốn ăn gì hay đại loại như vậy nữa.

Nếu cô ấy không nói gì, Reinhardt sẽ làm một số món ăn mà cô ấy chưa từng thấy trước đây, kiểu như “Vậy món này thì sao?”, đặt nó trước mặt cô ấy và giả vờ như thể anh ấy không đặc biệt quan tâm trong khi vẫn bí mật chờ đợi sự đánh giá của cô ấy.

Nếu cô ấy thích nó, anh ấy sẽ nhìn cô ấy một cách trịch thượng và nói với cô ấy rằng hãy biết ơn.

Nếu cô ấy nói rằng nó không ngon, anh ấy sẽ lấy đĩa của cô ấy và bảo cô ấy đừng ăn nữa.

Điều đó sẽ không xảy ra nữa.

Tất cả những điều nhỏ nhặt đó...

Họ thật tuyệt.

Đó là kiểu người của Reinhardt.

Anh ấy nói quá nhiều, thô lỗ và chỉ chọn những điều đáng ghét nhất để nói mà không có lý do gì.

Tuy nhiên, Reinhardt vẫn sẽ làm bất cứ điều gì Ellen yêu cầu anh làm. Anh ấy giả vờ như không,

nhưng thực ra anh ấy rất quan tâm đến người khác.

Tuy nhiên, thật kỳ lạ, anh ta vẫn có tính cách khá bản thủ. Anh ấy sẽ bị cuốn vào các trận đánh nhau hoặc tự mình chọn một số.

Cô ấy vẫn chưa biết rõ về Reinhardt.

Tuy nhiên Ellen nghĩ nhiều đây là đủ.

Ellen tức giận.

Tuy nhiên, cơn giận của cô biến mất trước khi cô kịp nhận ra. Ellen thậm chí còn không nhớ rằng mình đã từng cảm thấy tức giận.

Cô ấy chuẩn bị nguyên liệu và nấu thành món súp mà không để ý rằng cô ấy đang bắt đầu mỉm cười. Giống như Reinhardt đã làm, cô ấy vừa nấu ăn vừa vô thức mỉm cười.

Ellen đặt gà và rau vào súp. Cô ấy sẽ luộc chúng cho đến khi rau bị vụn. Nếu chúng được nấu chín kỹ như vậy, người ta có thể thoát khỏi việc không rửa chúng đúng cách. Nếu mặn quá sẽ khó ăn nên mẹ bớt mặn đi.

Vì Reinhardt ăn nhiều nên Ellen kiếm được khá khá. Cô ấy nghĩ rằng nếu anh ấy ăn nhiều, anh ấy sẽ khỏe lại nhanh hơn.

Cô đổ súp đã hoàn thành vào một cái nồi và sau đó đi đến phòng hồi sức của ký túc xá. Không có bạn học nào của cô ấy ở bất cứ đâu trong hành

lang hoặc sánh, có lẽ vì tất cả bọn họ đã đi ngủ rồi.

* * *

Cô nhìn thấy vị linh mục đang trực ngủ gật trong phòng hồi sức. Họ đang khoanh tay ngủ trên ghế, nên họ thậm chí không nhận ra rằng Ellen đã bước vào.

Đang làm nhiệm vụ mà ngủ có lẽ đã không phải chuyện tốt, Ellen chẳng buồn đánh thức họ dậy.

Khi bước vào phòng hồi sức, Ellen có thể thấy Reinhardt đang ngủ.

Điều đó là hợp lý, vì đã muộn.

“E-Ellen?!”

“Ừm, tớ ở đây.”

Tuy nhiên, cuối cùng cô lại bắt gặp ánh mắt của Harriet de Saint-Owan, người đang xoa đầu Reinhardt đang say ngủ.

Harriet có vẻ vô cùng ngạc nhiên và rút lại bàn tay đang vỗ về anh. Nhìn khuôn mặt cô ấy đỏ bừng, có vẻ như Ellen đã tình cờ gặp phải một cảnh tượng mà lẽ ra cô ấy không nên nhìn thấy.

“C-c-cái đó là. ừm. C-cậu ấy yêu cầu tớ đưa mình vào giấc ngủ. KHÔNG! Ý tớ là không phải theo cách đó! Đúng. Với m-ma pháp ngủ...”

Harriet đang viện cớ, mặc dù chúng không thực sự tuyệt vời, vì Ellen chỉ nhìn cô chăm chăm.

Nó thực sự là một cái gì đó đáng xấu hổ?

Ellen không biết.

Chỉ trong một khoảnh khắc ngắn ngủi khi cô bước vào phòng, Ellen đã nhìn thấy khuôn mặt của Harriet khi cô đang xoa đầu Reinhardt.

—Ellen đã nhìn thấy nụ cười dịu dàng và ấm áp của Harriet.

Harriet đang làm một biểu cảm mà cô ấy sẽ không bao giờ làm trước mặt Reinhardt khi anh ấy thức dậy.

Harriet sẽ không bao giờ có thể cho anh ấy xem nó, nhưng khi anh ấy ngủ, nó hiện rất nhiều trên mặt cô ấy.

Nếu tình cảm là một loại chất, thì biểu hiện đó và ánh mắt đó dường như đang chảy ra cùng với nó.

Nó gần giống như nó đã tràn ra.

Có thực sự đáng xấu hổ khi người khác nhìn thấy biểu cảm đó không?

Ellen hơi ghen tị vì Harriet có thể biểu hiện như vậy.

Cô không biết tại sao mình lại ghen tị với Harriet.

Ellen chỉ ước rằng mình cũng có thể thể hiện một biểu cảm như vậy.

Tuy nhiên, Ellen cảm thấy đó là sự ghen tị vô ích.

“N-nhân tiện... Cái gì thế? Mùi thơm quá,” Harriet vừa hỏi vừa nhìn vào cái nồi mà Ellen đã mang theo, có lẽ để thay đổi chủ đề.

“Tớ nấu súp.”

“Súp? Là cho cậu ấy sao... ”

Harriet có vẻ hơi hoang mang, tự hỏi liệu cô ấy có làm cho Reinhardt không, nhưng Ellen chỉ gật đầu lia lịa.

Ellen đã làm cho Reinhardt, nhưng anh ta đã bị mê ngủ với Ma pháp ru ngủ, có lẽ vì cơn đau quá dữ dội.

Dù sao thì cô cũng đã kiếm được rất nhiều.

“Muốn thử một chút không?”

“Huh? Ah... T-tớ có thể không?”

“Vâng.”

Mặc dù cô ấy đã làm nó cho Reinhardt, nhưng không có lý do gì để không tặng một ít cho Harriet. Hai người họ đột nhiên chia sẻ một bát súp với nhau trước mặt Reinhardt đang say ngủ.

Harriet mở to mắt khi thử một ít.

“Nó ngon...”

“Cảm ơn.”

“Ellen, cậu nấu ăn cũng giỏi đấy chứ...?”

Từ 'cũng' tiết lộ rằng Harriet nghĩ rằng Reinhardt cũng là một đầu bếp giỏi.

Harriet biết rằng Reinhardt và Ellen sẽ nấu món gì đó mỗi tối và Reinhardt thường là người nấu ăn.

Tuy nhiên, Ellen cũng giỏi nấu ăn, nhưng sau khi nghe Reinhardt cầu nhàu, cô ấy biết rằng cô ấy sẽ rất khó nấu ăn.

Nhưng vì Reinhardt bị ốm nên Ellen đã tự mình nấu được cả nồi súp.

Ngay cả vị giác của Harriet, vốn đã quen với những món ăn sang trọng, cũng hài lòng với nó.

Cô ấy không thể làm gì?

Harriet ăn súp, dần dần cảm thấy một cảm giác thất bại kỳ lạ.

Reinhardt học kiếm thuật từ Ellen, vì vậy anh ta bị mắc kẹt trong phòng tập luyện cả ngày nếu không có chuyện gì xảy ra. Cô đã xem nó vài lần rồi.

Sự tò mò mà cô ấy cảm thấy đối với việc đào tạo kiếm thuật của họ khác với sở thích nghiên cứu ma thuật của cô ấy.

Không, cô không thực sự tò mò về điều đó. Cô chỉ muốn xem hai người họ làm gì suốt cả ngày. Hai người đó tự nhiên trở nên thân thiết hơn khi họ tiếp tục luyện tập với nhau.

Ngoài ra còn có một điều khác mà cô ấy có trong tâm trí.

Vào đầu học kỳ đầu tiên, Reinhardt, người không có tài năng, chắc chắn đã mạnh hơn rất nhiều.

Thành thật mà nói, Reinhardt trong học kỳ đầu tiên là một anh chàng kỳ lạ, người đã thử nhiều thứ mà không biết một điều gì và chỉ nổi nóng vì bản thân trong khi thể chất của anh ta khá yếu và không có kiến thức về kiếm thuật, thể lực yếu, và 0 kiến thức.

Tuy nhiên, anh đã học được cách cầm kiếm.

Tất cả là nhờ có Ellen.

Harriet biết rằng Ellen có tài năng vượt trội về kiếm thuật cũng như cận chiến.

Việc Reinhardt trở nên mạnh mẽ hơn sau khi học kiếm thuật từ cô ấy là điều đương nhiên.

Đó là lý do tại sao anh ấy vẫn đấu khẩu với Ellen.

Nhưng...

Có vài ý nghĩ lướt qua tâm trí Harriet.

Reinhardt thông minh nên có thể học Ma thuật.

Nếu Reinhardt đã học Ma thuật thay vì kiếm thuật...

Ellen là người không có đối thủ trong lĩnh vực kiếm thuật.

Vì vậy, Reinhardt đã dành tất cả thời gian của mình với Ellen, như vậy, anh ấy đã đạt được vị trí của mình.

Tuy nhiên, Harriet không phải là người bị đánh giá thấp.

Nếu tài năng của Ellen có thể được gọi là đỉnh cao của tất cả các tài năng cận chiến, thì tài năng của Harriet có thể được gọi là đỉnh cao của tất cả các tài năng Ma thuật.

Vì vậy, nếu thay vào đó, anh ấy quyết định học Ma thuật với Harriet thay vì kiếm thuật với Ellen...

Có lẽ họ sẽ dành thời gian cùng nhau trong phòng thí nghiệm ma thuật của ký túc xá cả ngày.

'Đây là cách cậu làm điều đó. Đó là những gì nó xảy ra. Công thức kỳ diệu này có thể được kích hoạt dễ dàng hơn rất nhiều nếu cậu nghĩ về nó như thế này.'

Harriet sẽ tiếp tục dạy Reinhardt như thế.

Mặc dù anh ấy sẽ không giỏi bằng cô, nhưng Reinhardt sẽ trở thành một Pháp sư đủ giỏi để ra trận. Anh có thể ở bên Harriet cả ngày cho đến khi hết giờ giới nghiêm.

Tuy nhiên, con tàu đó đã ra khơi.

Reinhardt đã đưa ra lựa chọn của mình.

—Reinhardt đang học kiếm thuật từ Ellen.

Và họ đã không dành nhiều thời gian cho nhau.

Harriet đã từng nghĩ đến việc học kiếm thuật khi rảnh rỗi. Rốt cuộc, học nghệ thuật sử dụng kiếm là thông lệ tiêu chuẩn cho những đứa trẻ quý tộc.

Harriet sẽ nghĩ ra một lý do nào đó để tham gia tập luyện cùng họ, hoặc cô ấy có thể đã tham gia khóa huấn luyện thể chất của anh ấy.

Harriet sẽ giả vờ rằng mình không biết về mong muốn được gần gũi với Reinhardt của chính mình. Đương nhiên, nàng cũng rất tò mò không biết hai người ở trong đó lâu như vậy làm cái gì.

Vì vậy, cuối cùng cô ấy đã quan sát quá trình đào tạo của Reinhardt và Ellen.

Quá trình huấn luyện của họ khác rất nhiều so với những gì Harriet đã tưởng tượng.

Cô ấy nghĩ rằng họ đã trở nên thân thiết sau khi đấu khẩu và nói chuyện với nhau rất nhiều...

Nhưng chỉ nhìn thôi cũng khiến cô nổi da gà.

Ellen tấn công anh ngay lập tức trong khi Reinhardt cố gắng vội vàng đỡ đòn, nhưng anh ta chỉ bị ngã, bị đánh và bị hất tung nhiều vòng.

Khi Harriet nhìn Reinhardt bị đánh như vậy, cô rùng mình.

Làm thế nào anh ta có thể làm điều đó?

Nó không đau sao?

Không, đó là đào tạo như thế nào?

Họ có cần phải đi xa như vậy không?

Những suy nghĩ như vậy xuất hiện trong đầu Harriet khá thường xuyên.

Hầu như không có cuộc trò chuyện nào giữa họ.

'Cậu tiêu rồi.'

'Hãy nhẹ nhàng hơn một chút. Tớ đã hiểu rồi...'

Họ chỉ trao đổi với nhau những câu ngắn ngủi như vậy và lặp lại cùng một thói quen hầu như mỗi ngày.

Tất nhiên, có khá nhiều sự tiếp xúc thân thể tế nhị giữa hai người mà Harriet vô cùng quan tâm.

Tuy nhiên, đó chỉ là một phần của quá trình huấn luyện kỹ thuật cận chiến và khuất phục của họ, gần giống với đấm, bầm và đập hơn là 'chạm' thể xác. Nếu tim anh đập thình thịch trong những tình huống đó, Harriet nghĩ, đó là do sợ hãi chứ không phải gì khác.

Harriet nghĩ rằng họ trở nên thân thiện với nhau sau khi tập luyện, nhưng thực ra sẽ không có gì lạ nếu Reinhardt có cảm xúc tiêu cực với cô ấy, trong mắt Harriet.

Vì vậy, Harriet không tiếp tục xem Ellen và Reinhardt tập luyện vì cô ấy cảm thấy không thoải mái khi làm như vậy.

Cô không thể nhìn họ thêm nữa vì chỉ nhìn thôi cũng khiến cô cảm thấy khó thở.

Mong muốn học kiếm thuật đã hoàn toàn biến mất trong cô.

Reinhardt tiếp tục ngã xuống trước khi đứng dậy trở lại.

Ellen tiếp tục chế ngự anh ta mà không bị ảnh hưởng bởi bất kỳ hình thức cảm xúc nào, thậm chí không thèm nhìn Reinhardt. Cô ấy chỉ giữ nguyên một tư thế và thái độ đối với anh ấy trong suốt cả buổi.

Harriet nghĩ rằng cả hai đều là những người có nghị lực tinh thần phi thường.

Nếu là Harriet, cô ấy sẽ chỉ ngồi khóc trong xó xỉnh nào đó nếu bị đánh gục một lần. Harriet đã nhận ra rằng thật tự mãn khi coi việc học kiếm thuật như một sở thích.

Một lần nữa cô nhận ra mình thật may mắn biết bao khi chỉ cần ngồi vào bàn và đọc vài cuốn sách ma thuật.

Vì thế...

Cuối cùng, Ellen đã dạy kiếm thuật cho Reinhardt.

“Trước đây cậu có biết nấu ăn không?”

"KHÔNG."

Vì vậy, như một cách để trả ơn cô ấy, có vẻ như cô ấy đã học cách nấu ăn từ Reinhardt—ít nhất đó là những gì cô ấy nghĩ.

“Đúng như tớ nghĩ... Cậu cũng học được từ Reinhardt à?”

“...Cứ cho là như vậy đi.”

Câu trả lời của Ellen khá khó hiểu.

Harriet vẫn đang tưởng tượng cảnh Reinhardt dạy Ellen cách nấu ăn.

Luộc khoai tây, cắt rau bằng dao, Reinhardt xuất hiện ân cần dặn dò cô cẩn thận kéo đứt tay.

“ ... ”

Chỉ cần nghĩ về nó, Harriet đã nổi da gà. Cô cũng không biết tại sao mình lại gắt gỏng như vậy.

Tuy nhiên, trên thực tế...

'Ồ, đặt cái đó vào đó.'

'Hi hi, xong rồi. Để xem cái này có đáng ăn không.'

'Nó hoàn toàn nhạt nhẽo, cậu biết không? Cau đang ăn kiêng ít muối hay gì đó à?'

'Nếu nó nhạt nhẽo, cậu nên thêm chút muối hoặc đường, được chứ? Đây!'

'Đây, tớ đã nói với cậu rằng đừng nhìn chằm chằm vào người khác như thế trong khi cầm dao.'

Tưởng tượng của Harriet và thực tế hoàn toàn khác nhau. Không nhận ra điều đó, Harriet trở nên chán nản vô cớ sau khi tưởng tượng cảnh Reinhardt dịu dàng dạy Ellen cách nấu ăn.

Mặc dù cô biết rằng anh chàng đó sẽ không thể dạy dỗ bất cứ ai cả đời, nhưng cô không cân nhắc điều đó.

Tuy nhiên, tình hình của Harriet đã tốt hơn trước.

Harriet đã thành công trong việc ép buộc anh chàng, người đã bị nhốt trong phòng huấn luyện

từ tối đến sáng, trở thành Hội trưởng của Hiệp hội Nghiên cứu Phép thuật.

Mỗi tuần, vào một ngày cố định, Reinhardt sẽ phải lộ mặt, mặc cho anh ta cầu nhàu.

Đó là kiểu người của anh ấy.

Reinhardt sẽ nói những điều kỳ lạ mà không có lý do gì và thậm chí còn nói những điều kỳ lạ khiến Harriet tức giận mà không có lý do.

Tuy nhiên, cô biết rằng anh sẽ luôn giúp đỡ cô khi điều đó quan trọng.

Nhưng...

Harriet nhìn Ellen, người vẫn đang ăn súp gà.

Ellen có thích Reinhardt không?

Ellen chắc chắn thích anh ta, Harriet nghĩ. Nếu không, cô đã không nấu món súp đó vào nửa đêm cho Reinhardt.

Tuy nhiên, Harriet không biết cô ấy đang nghĩ gì vì vẻ mặt của Ellen thực sự không thay đổi nhiều. Cô ấy thậm chí hầu như không phản ứng với mọi thứ, vì vậy những hành động thỉnh thoảng như nấu súp của cô ấy như thế càng nổi bật hơn.

Ellen là một người rất khác với cô ấy--cô ấy không dễ bị lung lay và sở hữu tinh thần dũng cảm tuyệt vời, giúp cô ấy có thể chịu đựng mọi thứ bất kể đó là gì.

Harriet cảm thấy ghen tị với Ellen.

Giống như việc Ellen ghen tị với Harriet ở một khía cạnh nào đó, Harriet cũng ghen tị với Ellen ở một khía cạnh nào đó.

Ellen nghĩ gì về Reinhardt?

Trong khi Harriet không biết sự thật, cô nhận thấy rằng ít nhất có điều gì đó giữa họ.

Harriet ước rằng hai người họ chỉ là bạn bè.

Họ chỉ là bạn thân, chỉ có thể thôi.

Tôi biết đó là tất cả.

Tôi biết rằng họ sẽ không bao giờ như vậy.

Harriet có thể cảm thấy những ham muốn hèn nhát của mình đang trào dâng - mong muốn tin vào những suy nghĩ đó.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading